

[Aage Fogh.]

Det ærede medlem hr. Per Federspiel sagde, at det danske landbrug praktisk talt enstemmigt var gået ind for tilslutning til de seks lande. Jeg antog, at det var en fortællelse, men det var det vistnok ikke, det var vist ærligt ment. Men det er nu ikke rigtigt, ærede medlem. Det store landbrug er gået ind for tilslutning til de seks, men jeg har i hvert tilfælde personlig hørt, at de tre formænd for de danske husmandsforeninger alle har udtalt, at husmandsforeningerne ikke tilslutter sig de seks. Det er muligt, at det er forholdsvis let at finde en forklaring; det er det jo ofte, når man ser naturligt på tingene. Jeg kunne meget vel tænke mig, at når de store landmænd i Danmark har hørt om en hvedepris på 69 kr. i Vesttyskland, og når de har set, hvad der betales for kød dér, så har de fået det indtryk, at det var et godt ståsted for det danske landbrug, hvis det kunne blive tilsluttet de seks. Derfor finder jeg anledning til at gøre et par bemærkninger om disse problemer.

Det kan ikke nægtes, at der synes at være noget initiativ over de seks. Den belgiske statsmand Spaak, der står i spidsen, er åbenbart en mand, der vil have noget bestilt, der forstår at få noget ført igennem og forstår at få hele apparatet i orden. Han har rimeligvis sagt: nu skal det gøres; hvordan det skal gøres, kan vi snakke om siden. Han har fået valgt forsamlingen på de 142, og der er valgt ministre, eller hvad de hedder. Hele apparatet er i orden, det er noget, der tiltaler mange, og derfor kan jeg i og for sig godt forstå, at det store landbrug, som har set de store priser på netop de varer, det først og fremmest har at afsætte, har givet tilslutning til de seks. Jeg tror dog, at det store landbrug har glemt at tage i betragtning, at en del af de forudsætninger, man også regner med, er ret usikre.

En af forudsætningerne er f. eks., at velstandsniveauet i de seks lande skal stige ganske væsentligt. Det tør jeg ikke benægte at der kan være udsigt til, fordi både Italien, Frankrig, Tyskland og da også Holland og Belgien har været meget medtaget af krigen. De har været i stærk fremgang siden og vil fortsætte dermed. Det er klart, at stigende velstand giver større forbrug. Det er også rigtigt, at man kan

vente større befolkningstilvækst i disse lande, og at det vil give et større forbrug af fødevarer. Men det er absolut lige så rigtigt, at de seks lande samtidig har sat sig som opgave at fremme deres produktion også af fødevarer.

Jeg har ikke talmateriale til belysning af de muligheder, der her foreligger, men et besøg i både Frankrig, Italien og Tyskland har hos mig efterladt det ganske bestemte indtryk, at der er om ikke uanede så dog mægtige muligheder for at øge produktionen af fødevarer i de tre lande. I mange distrikter står landbruget efter mit skøn på et stade, der er 50-75 år bagefter det stade, vi står på i Danmark. Hvis udskiftning foretages, hvis stude afløses af traktorer, vil der være mulighed for en produktionsstigning, som rimeligvis kan holde takt, måske mere end det, med tilvæksten både i fødselsoverskud og i velstandsniveau. Alene af den grund er jeg betænkelig ved, at vi skulle tilslutte os de seks, og jeg er derfor enig med de danske husmænd, der advarer derimod. Jeg håber, at det ærede medlem hr. Per Federspiel vil indrømme mig, at det dog ikke var hele landbruget, men væsentligst det større landbrug, der er for tilslutning til de seks.

Når dertil kommer, at vi ved at tilslutte os de seks lande afskærer os fra et nærmere samarbejde med de nordiske kolleger, nordmænd, svenskere og finner, og at de seks har helt andre opgaver, opgaver, der rækker langt ud over de økonomiske, vil jeg advare imod, at vi på nuværende tidspunkt skulle gøre dette skridt.

Jeg har med glæde bemærket, at de nordiske industriforeninger i fællesskab har udsendt et lille skrift, dateret 31. januar 1958. Det er altså af ganske ny dato. For så vidt jeg har forstået dette skrift rigtigt, går den samlede nordiske industri her ind for ikke-tilslutning til de seks, men for tilslutning til frihandelsområdet. Jeg har endvidere forstået det sådan, at de samme industrier fra de fire skandinaviske lande udtaler sig for det nordiske samarbejde.

I betragtning af industriens betydning her i landet, i betragtning af at det efter al sandsynlighed bliver industrien, der må aftage befolkningstilvæksten i den kommende tid, lægger jeg megen vægt på den henvendelse, vi her har fået, og jeg vil altså